

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Ловеч, 26.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОВКА КАЗАНДЖИЕВА**

при участието на секретаря **ХРИСТИНА ХРИСТОВА**
в присъствието на прокурора **С. Ив. И.**
като разгледа докладваното от **ЙОВКА КАЗАНДЖИЕВА** Административно наказателно дело № 20234300200194 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 83а и следващите от ЗАНН.

Постъпило е предложение за налагане на имуществена санкция на основание чл. 83а, ал. 1 т. 1 от ЗАНН в размер на 21980,55 лева на „****“ ООД Ловеч, с ЕИК № ****, представлявано от Д. И. П., ЕГН ***** и К. В. П., ЕГН *****.

В съдебно заседание представителя на прокуратурата поддържа предложението. Изтъква, че по отношение на представляващия към онзи момент дружеството П. И. П. е внесено предложение от ОП – Ловеч, на основание чл. 78а от НК за освобождаването му от наказателна отговорност за извършеното престъпление по чл. 255 ал. 4 във връзка с ал. 3, във връзка с ал. 1 т. 2, пр. 1 от НК. Сочи, че с Решение № 41/18.05.2022 г. постановено по НАХД № 118/2022 г. по описа на ЛОС съдът е признал П. за виновен и на основание чл. 78а от НК го е освободил от наказателна отговорности му е наложил административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева, като е приел, че същия е осъществил престъпно деяние, в качеството си управител на дружеството. Счита, че са налице основанията на чл. 83а от ЗАНН, тъй като П. П. е бил управляващ и представляващ дружеството. Сочи, че от незаконната дейност на това физическо лице дружеството се е обогатило с оглед на това, че не е платило дължими данъци към държавата и по този начин е придобило облага в размер на 21980,55 лева. Излага, че въпреки, че са внесени дължимите данъци от П., това не е пречка за приложение на чл. 83а ал. 1 т. 1 от ЗАНН, с оглед на разпоредбата на чл. 83а ал. 5 от същия закон. Счита, че са налице кумулативно предвидените в закона предпоставки - установено юридическо лице, което се е обогатило в резултат на извършеното престъпление, последното е в кръга на посочените в чл. 83а, ал.

1 т. 1-т. 4 от ЗАНН, към настоящия момент дружеството не е заличено и развива дейност, поради което е годен субект за понасяне на имуществена санкция по смисъла на чл. 83а от ЗАНН.

При горните съображения моли настоящата инстанция да уважи направеното предложение и да наложи имуществена санкция на дружеството в размер на облагата получена от него в размер на 21980,55 лева.

В допълнение посочва ,че дружеството не може да бъде конституирано като граждански ответник, тъй като тази фигура възниква при предявен граждански иск. Моли съда да има предвид, че в случая се е облагодетелствало юридическото лице , именно то не е платило данъците.

Процесуалния представител на юридическото лице адвокат К. - ЛАК в съдебно заседание моли настоящата инстанция да остави без уважение направеното предложение. Счита ,че вариантите са два – да се прекрати производството по делото или да се постанови решение с което да се остави без уважение предложението на Окръжна прокуратура – гр. Ловеч. Счита ,че в конкретния случай следва да се съобрази решението на Съда на ЕС от 10.11.2022 г. , съгласно което не се допуска национална правна уредба, съгласно която национален съд да може да наложи на юридическото лице наказателна санкция за престъпление, за което е отговорно физическото лице , което е било овластено да формира волята на това юридическо лице или да го представлява, в случай че на юридическото лице не е дадена възможност да оспори действителното извършване на престъплението. Счита, че с решението се приема, че в наказателното производство заведено срещу управител на дружеството е било призовано и юридическото лице и то е било уведомено за образуваното наказателното производство и то има право чрез свой представител да защитава правата на дружеството, то тогава би могла да се приложи разпоредбата на чл. 83а от ЗАНН. Счита, че юридическото лице може да встъпи в наказателния процес като граждански ответник. Сочи, че има постановено Решение на Ловешкия окръжен съд ,съобразно което при положение ,че сумата приета по обвинението като щета е възстановена в рамките на наказателното производство няма облагодетелстване и щета за юридическото лице, тъй като всичко е възстановено . При горните съображения не би следвало да се прилага нормата на чл. 83а от ЗАНН. В допълнение посочва ,че практиката сочена от представителя на обвинението не е практика на ВКС и ВАС, поради което същата не е задължително.

Настоящата инстанция като съобрази изложеното в предложението, становището на страните в съдебно заседание и приложените към делото материали приема за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 83а от ЗАНН, на юридическо лице , което се е обогатило или би се обогатило от престъпление, включително и такова по чл. 255 от НК се налага имуществена санкция, когато са извършени от лице, овластено да формира волята на юридическото лице, от лице, представляващо юридическото лице , от лице избрано в контролен или надзорен орган на юридическото лице, работник или служител на който юридическото лице е възложило определена работа, когато престъплението е

извършено при или по повод на същата.

Съгласно разпоредбата на чл. 83б от ЗАНН производството се образува по мотивирано предложение на прокурора, който е компетентен да разгледа преписката за съответното престъпление до окръжния съд по местоизвършването му, точка първа – след внасяне на обвинителния акт, на постановлението ,с предложение за освобождаване на дееца от наказателна отговорност с налагане на административно наказание или на споразумение за решаване на делото в съда.

От приложените към делото доказателства е видно ,че Ловешкия окръжен съд с Решение № 41/18.05.2022 г., постановено по НАХД № 118/2022 г.,влязло в законна сила на 03.06.2022 г. е признал П. П. за виновен в извършване на престъпление по чл. 255 ал. 4, във връзка с чл. 255 ал. 3 във връзка с ал. 2 т. 1 от НК, като на основание чл. 78а от НК го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева в полза на държавата.

Следователно компетентен да разгледа предложението посочено по-горе е Ловешкия окръжен съд.

В чл. 83г от ЗАНН са посочени правомощията на съда, след получаване на предложението – да го върне на прокурора ,когато не е мотивирано, да го прекрати, когато юридическото лице е заличено от търговския регистър, поради ликвидация или несъстоятелност или да го насрочи в открито съдебно заседание.

От приложената справка за актуално състояние на фирма „****“ ООД , с ЕИК ****/л. 13 от делото/ е видно ,че дружеството не е заличено, като същото към настоящия момент се представлява от К. В. П., ЕГН ***** и Д. И. П. с ЕГН *****, като на 11.03.2022 г. е налице прехвърляне на дялове от П. И. П., ЕГН ***** на К. В. П..

От приложената справка за актуално състояние на дружеството/приложена на л. 15 от делото/ е видно, че към 08.01.2013 г. управители на дружеството са били Д. И. П. и П. И. П.,като могат да го представляват заедно и поотделно.

Съобразявайки посоченото по-горе съдът го насрочи и разгледа в открито съдебно заседание.

При постановяване на своя акт съдът съобразно разпоредбата на чл. 83г ал. 6 от ЗАНН трябва да прецени дали юридическото лице е получило неправомерна облага, имали връзка между извършителя на престъпното деяние и юридическото лице, имали връзка между престъпното деяние и облагата за юридическото лице и какъв е видът на облагата и размерът ѝ, ако е имуществена.

От приложеното към делото НАХД № 118/2022 г. е видно, че Ловешкия окръжен съд с Решение № 41/18.05.2022 г., влязло в законна сила на 03.06.2022 г. е признал П. П. за виновен в извършване на престъпление по чл. 255 ал. 4, във връзка с чл. 255 ал. 3 във връзка с ал. 2 т. 1 от НК, затова че на 01.02.2018 г., в гр.Ловеч, в качеството си на управител на „****“ ООД, с ЕИК

№ ****, посредством Г.М.Г., с ЕГН *****, избегнал установяването и плащането на данъчни задължения по ЗКПО на „****“ ООД, с ЕИК № **** в особено големи размери - общо 21 980,55 лева, като потвърдил неистина в ГДД по ЗКПО за данъчен период 01.01.2017 г.-31.12.2017 г., за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък на „****“ ООД, с ЕИК № ****, подадена по реда на чл.92 от ЗКПО в НАП, ТД-В.Търново, Офис-Ловеч и заведена с вх. № 1100И0051604/01.02.2018 г., като отразил в Част V - „Данъчен финансов резултат“ - т.9.1. „Данъчна печалба“ в размер на 101 830,97 лева и в т.П. - „Полагащ се корпоративен данък“ в размер на 10 183,10 лева, при действителни стойности на данъчната печалба в размер на 321 636,47 лева и дължим корпоративен данък в размер на 32 163,65 лева, като до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд необявеното и неплатено данъчно задължение е внесено в бюджета заедно с лихвите, като на основание чл. 78а от НК го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева в полза на държавата.

Следователно „****“ ООД, с ЕИК № ****, чрез извършване на престъпление от страна на един от управителите на дружеството, а именно П. И. П., ЕГН *****, който е потвърдил неистина в ГДД по ЗКПО за данъчен период 01.01.2017 г.-31.12.2017 г., за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък на „****“ ООД, с ЕИК № ****, подадена по реда на чл.92 от ЗКПО в НАП, ТД-В.Търново, Офис-Ловеч и заведена с вх. № 1100И0051604/01.02.2018 г., като отразил в Част V - „Данъчен финансов резултат“ - т.9.1. „Данъчна печалба“ в размер на 101 830,97 лева и в т.П. - „Полагащ се корпоративен данък“ в размер на 10 183,10 лева, при действителни стойности на данъчната печалба в размер на 321 636,47 лева и дължим корпоративен данък в размер на 32 163,65 лева, е получило неправомерна облага в размер на общо 21 980,55 лева.

Безспорно, с оглед на посочените данни от справка от търговския регистър, П. И. П. ЕГН ***** е бил един от управителите „****“ ООД, с ЕИК № **** и в качеството си на такъв е могъл самостоятелно или заедно с Д. И. П. с ЕГН ***** да го представляват.

Освен това както бе посочено по-горе в резултата на престъпното деяние, описано по-горе дружеството е получило и имуществена облага, представляваща данъчни задължения на обща стойност 21 980,55 лева.

Посочените по-горе изводи съдът прави въз основа на влязлото в сила Решение № 41/18.05.2022 г., с което е признал П. П. за виновен в извършване на престъпление по чл. 255 ал. 4, във връзка с чл. 255 ал. 3 във връзка с ал. 2 т. 1 от НК, като не съществува правна възможност, изследвайки фактите по делото да направи различни изводи.

Съдът приема, че за да постанови своя съдебен акт освен посоченото по-горе следва да съобрази и Решение на Съда на ЕС от 10.11.2022 г. по дело С-203/21г., постановено във връзка с отправяне на преюдициално запитване от Окръжен съд – гр. Бургас, свързано с тълкуване на членове 4 и 5 от Рамково решение 2005/212/ПВР на съвета от 24 февруари 2005 г. относно

конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления и на член 49 от Хартата на основните права на Европейския съюз. В Част Правна уредба са посочени текстове от Рамково решение 2005/212 , като чл. 2 е озаглавен „Конфискация“. Точка втора на същия член гласи – „Във връзка с данъчни престъпления държавите членки могат да прилага процедури, които са различни от наказателното производство ,за да отнемат от извършителите облагите от престъплението“. В член 4 от Решението е посочено, че“ всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да гарантира , че заинтересованите страни, които са засегнати от мерките по членове 2 и 3 разполагат с ефективни правни средства за защита на правата си. В точка 50 „По преюдициални въпроси“ – По първия въпрос отправен от Бургаския окръжен съд , съдът на ЕС е преформулирал запитването, като е приел ,че следва да се разбира като целящ по същество да установи дали чл. 48 от Хартата /Харта на основните права на Европейския съюз/ трябва да се тълкува в смисъл ,че не допуска правна уредба, съгласно която националният съд може да наложи на юридическо лице наказателна санкция за престъпление, за което евентуално е отговорно физическо лице, овластено да формира волята на това юридическо лице или да го представлява ,в случай че тази отговорност все още не е окончателно установена и в т. 67 **достига до извода ,че чл. 48 от Хартата следва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която националният съд може да наложи на юридическото лице наказателна санкция за престъпление, за което евентуално е отговорно физическо лице, овластено да формира волята на това юридическо лице или да го представлява, в случай че на последното не е било дадена възможност да оспори действителното извършване на престъплението.**

От посоченото по-горе се установява ,че Съдът на ЕС е направил посочения по-горе извод, независимо от това дали по отношение на физическото лице, което евентуално е отговорно за престъплението от което произлиза наказателната санкция по смисъла на чл. 83 от ЗААН има влязъл в сила съдебен акт, т. е същият не прави такова разграничение, за ангажиране на административно наказателната отговорност на юридическото лице . Съдът приема ,че за да може да се наложи наказателна санкция на юридическото лице по този текст от ЗААН следва на същото да е дадена възможност да участва в наказателното производство и да може да изрази становище относно действителното извършване на престъплението.

В този смисъл следва да се посочи т.62 от Решението на Съда на ЕС посочено по-горе, съгласно което компетентният да наложи санкция на юридическото лице съд има право да се произнесе само по някои конкретни обстоятелства и не може да разглежда въпроса дали представляващото основание за налагането на тази санкция действително е било извършено, от което следва ,че юридическото лице не може да упражни надлежно правото си на защита , тъй като не може да оспори действителното извършване на престъплението и трябва да понесе последиците от водене на отделно производство срещу овластеното да формира волята му или да го представлява физическо лице.

В т. 63 от Решението съдът на ЕС е посочил, че правото на защита има субективен характер, така че засегнатите страни трябва да могат да го упражняват ефективно. Освен това не може да се изключи разминаване в интересите на юридическото лице и на овластеното да формира волята и да го представлява физическо лице.

С оглед на всичко изложено по-горе настоящата инстанция приема, че следва да откаже налагане на имуществена санкция по чл. 83 ал. 1 т. 1 от ЗАНН в размер на 21980,55 лева на „****“ ООД Ловеч, с ЕИК № ****, представлявано от Д. И. П., ЕГН ***** и К. В. П., ЕГН *****.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 83г ал. 7, т. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТКАЗВА да наложи имуществена санкция на основание чл. 83а ал. 1 т. 1 от ЗАНН в размер на 21980,55 лева на „****“ ООД Ловеч, с ЕИК № ****, представлявано от Д. И. П., ЕГН ***** и К. В. П., ЕГН *****.

На основание чл. 83г ал. 9 от ЗАНН да се съобщи писмено на страните, че решението заедно с мотивите е изготвено.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – гр. Велико Търново в 14- дневен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____